

Předmluva

Milí čtenáři, dostává se vám do rukou další z řady dvojjazyčných publikací, která je tentokrát určena studentům španělského jazyka a příznivcům hispánské literatury.

Autorem povídek *Juan Darién a Přechod přes řeku Yabebirí* je uruguajský básník, prozaik a dramatik **Horacio Quiroga** (narozen v roce 1878, Salto, Uruguay, zemřel v roce 1937, Buenos Aires, Argentina).

Quirogův život poznamenala tragická úmrtí a sebevraždy. Proto je smrt v jeho tvorbě trvale přítomná. Zachází s ní přirozeným způsobem, vnímá ji jako součást přírody, ve které je člověk často bezvýznamný. Jeho otec zemřel nešťastnou náhodou na lovu následkem výstřelu z pušky, když byly budoucímu spisovateli sotva tři měsíce. O několik let později si jeho nevlastní otec, sužován celkovou paralýzou, vzal život. Sám Quiroga v mládí nechtěně zastřelil svého nejlepšího přítele, když mu vysvětloval, jak zacházet se zbraní. Později, po bouřlivém milostném vztahu, který byl vystaven tvrdým podmínkám života v pralesě v provincii Misiones, spáchala jeho žena v roce 1915 sebevraždu. Sám Quiroga odešel dobrovolně ze světa 18. února 1937 v jedné nemocnici v Buenos Aires.

Quiroga byl mužem mnoha zaměstnání, působil jako novinář, středoškolský profesor, fotograf, filmař, diplomat a farmář. V roce 1903 se jako fotograf zúčastnil vědecké expedice k pozůstatkům jezuitské misie San Ignacio v provincii Misiones na severu Argentiny. Doprovázel zde svého přítele, kontroverzního a novátorského spisovatele, Argentince Leopolda Lugonese. Setkání s divokou přírodou na rozhraní pampy a pralesa Quirogu navždy poznamenalo. Několikrát se pokusil se v této oblasti usadit, založil plantáže maté, baviníkové plantáže, zabýval se těžbou uhlí, výrobou pomerančového vína či působil jako smírčí soudce ve městě San Ignacio. Štěstí mu však nikdy nepřálo a vždy se nakonec vrátil do velkoměsta.

Quirogovy literární počátky jsou spjaty s uměleckými proudy přelomu 19. a 20. století, s modernismem, dekadencí, francouzskými a ruskými realisty a naturalisty. Jeho velkým vzorem byl Edgar Allan Poe, se kterým byl často srovnáván.

Život v pralesě ovlivnil také jeho literární tvorbu: odklání se od rétorického stylu modernismu a pěstuje povídkový žánr, ve kterém je považován za jednoho z největších mistrů španělského jazyka. Současně je označován jako zakladatel moderní hispanoamerické povídky. Quirogův jazyk je přímý, energický a precizní, což některé kritiky vedlo k názoru, že jde o styl značně chudý. Nicméně pravdou je, že povídky *Anaconda a El Pozo (Studna)* jsou dnes vnímány jako vzor povídkové narativní struktury.

Povídky, které vám představujeme, patří k souboru *Pohádky z pralesa*. I těmto povídkám je společná výrazová úspěšnost, dramatická zkratka a působivé zakončení. Jejich hlavními hrdiny jsou zvířata a jejich vzniku pravděpodobně předcházely příběhy, které Quiroga vyprávěl svým dětem během prvních let pobytu v Misiones.